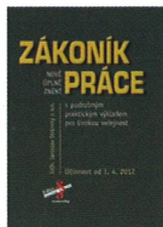

7 a 12

Novelizace zákoníku práce
vymolává bouřlivé diskuse

6

15. března dojíždíme na konečnou,
vzkázaly dopravní odbory

XXI

Nemoci z povolání
a právní důsledky s nimi spojené

7

Josef Středula:
Je současný daňový systém v Česku
spravedlivý?

13

Dlouhodobá nemocenská a ošetřovné
by se měly zvýšit

15

Ověřování zápisu
ze schůze společenství vlastníků jednotek

VI

Příplatek za práci
v noci a o víkendy

22

Jak v Německu funguje
princip spolurozhodování ve firmách

MIMONI A ZÁKONÍK PRÁCE

Při hysterických reakcích představitele Hospodářské komory kvůli zcela legitimní věcné novele zákoníku práce se mi opět vybavil rok 2005. Tehdy politici typu Vladimíra Dlouhého tvrdili, že zaměstnanec nepotřebuje žádnou ochranu, protože dostane více svobody, kterou mu „dá“ zaměstnavatel. Strach ze zaměstnání je tím nejlepším zákoníkem práce a flexibilní zaměstnanec musí být plně podřízen zaměstnavateli, protože podnikatelé jsou ti, co vytvářejí hodnoty a dávají lidem práci. Zaměstnanec není nic jiného než zboží na trhu práce. Tehdy se stalo velkým hitem prosazení tzv. výpovědi bez udání důvodů. Když tehdy odbory předložily důkazy o tom, že britské liberální zákony přesně stanoví důvody, proč nemůže být zaměstnanec propuštěn, a v Německu a Rakousku že platí zákon na ochranu výpovědi, tento český experiment nakonec neprošel.

Myslela jsem si, že tuto dobu máme dávno za sebou, ale pro některé politiky a zaměstnavatele je zaměstnanec opět pouhé zboží na trhu práce. Mé obavy trochu rozptýlil dotaz jedné novinářky, která dostala za úkol zjistit reakci odborů na výroky k zákoníku práce a napsala: „Vím, že už jsou to mimoni, ale přesto prosím, pokuste se mi odpovědět.“

JANA KAŠPAROVÁ,
šéfredaktorka

Jana Kašparová